

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenem ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četrt leta 3 gid. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

 Zaradi denasnjega praznika izide prihodnji list četrtek.

Dr. Costa. †

Zadnjo soboto smo pokopali moža, ki ima jako važno in imenitno mesto v zgodovini boja slovenskega naroda po njegovem narodnem probujenju, dr. Costa. To konstatujemo mi, ki nismo bili njegovi prijatelji, nego smo grajali njegovo postopanje, ker se nam je zdelo preekskluzivno in avtokratično, kakor tudi to, da je narodno vprašanje preveč s klerikalnim spojil bil na škodo pravemu, ravno tako odločno, kakor je bil on do lanskega leta odločen protivnik nam. Vendar o tem govoriti ne dostoji sedaj. Sicer res izrek ne velja „de mortuis nil nisi bene“ za politično javno delujoče osebe, ker ti zapadejo zgodovini in časopisje je dnevna zgodovina, — vendar mi mirno prepuščamo vso preteklost bodočnosti na razsodbo.

Costova smrt je v tem času, ko so naši protivniki tako divje nasrtni kakor še nikdar prej, ko bode trebalo vztrajnega dela vseh narodnih močij, — za slovenski narod velika izguba, tem bolj, ker je v zadnjem času po britkih izkustvih tudi on spoznal bil, da je v narodnih vprašanjih treba edinstvenega postopanja liberalnih in klerikalnih Slovencev. In mōž take vztrajne delavnosti, ter take izvrstne dela zmožnosti se malo dobi kakor je on bil; to smo mu morali vselej priznavati, celo v časih najostrejših strankarskih bojev. On nij spadal mej tiste „voditelje“, kateri si dajo od drugih mizo pogrniti, da se potem k pripravljenemu obedu vsedejo, on je sam delal, sam agitiral, sam činno moč reprezentiral.

Kar je za slovenski narod govoril, storil

in trpel, ne bode mu pozabila skromna zgodovina našega narodnega boja za eksistenco — hvaležna za vse dobro, kar so jej storili sinovi domovine.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. februarja.

O *Costovi* smrti prinašajo časniki članke in dopise. Prav psovalni članek, kateri vzbuja nevoljo celo naših nemškutarskih krogov, je napisal nekdanji urednik „Laib. Ztg.“ glasoviti Issleib v dunajsko staro „Presse“, katere sodelavec je sedaj. To je res prav nemško. Isto tako nepotrebnost in breztačno porablja reakcionarni „Vaterland“ to priliko, da osumniči in okriči našo svobodomiselnost slovensko stranko. Ljubljanski „Tagblatt“ prinaša (za čudo!) članek, ki je iz njegovega stališča to se vé vsaj honetno pisan.

Dunajski list „Osten“ poroča, da kmalu nastane v slovanske politiki neka sprememba. Omenja tudi dalje, da bodo cesarja na potovanju v Dalmacijo spremljali vojni minister bar. Koller, predsednik ministerstva Auersperg in dr. Stremajer.

Slovaške „Nár. Noviny“ oznanjujejo, da je minister Trefort dal ukaz tamošnjim uradom, da bi ne dovolili otvorenja novo založene gimnazije evangeliške cerkve v Turč sv. Martinu. Vsled tega magjarskega nasilstva je uničeno rodoljubno, privatno podjetje, ki bi imelo širiti omiko slovaškim podjarmljenim pobratimom, pod zeleno Tatro. — Ob enem se „Nár. Nov.“ iskreno zahvaljujejo Čehom, ki v trenutni ukrutnosti pritiska niso pozabili nesreče in trpljenja ubozih Slovakov, ki so pokazali, da so Slovaki ene krvi z nami Slavjani, katere ne smemo v boji proti nasilstvu magjarskem zapustiti.

Hrvatskega sabora postavilo o pravici združevanja je cesar potrdil.

Vnanje države.

V *francoski* narodni skupščini je 28. jan. predlagal Laboulaye posredovalna republika obstoji iz dveh zborov in enega predsednika, da bode potem republika definitivna postala. Ta predlog nij protiven naj vlada MacMahonu. Laboulaye povdarja, daje monarhija nemogoča in da republika ne stavlja v nevarnost lastnine, vere in familije. Skrajni levičnjaki in skrajni desničarji so bili proti temu. — Laboulayev predlog je bil pa vendar s 5359 proti 335 glasovi zavrnjen in Ventavonov malo različen predlog prevzet.

Garibaldi je obiskal italijanskega kralja, s katerim pak dozdej nista bila prijatelja.

Iz *Kitajskega* se javlja, da so vsled cesarjeve smrti nastali notranji nemiri zaradi vprašanja kdo ima biti cesarjev naslednik.

Dopisi.

Iz *Velich Lašč* 28. januarja.

[Izvirni dopis.] Da bi se preiskovanje nepostavnosti zaradi zadnjih volitev pravično izvršilo, nij zlasti pri nas mogoče, ker naš c. kr. okrajni glavar Fladung kmeta čudno smatra. Uže pri Deschmanovi volitvi se je nekdo izrazil: „Wer nicht mit der Verfassung hält, ist in meinen Augen der Niemand.“ Pod „Verfassung“ se pri njem subsumira le „deutsch“, a mi smo drugače misleči, smo Slovenci, a za to nismo nobeni revolucionarji! Gospod glavar Fladung si morebiti misli, če je njegovo zdanje domovje Kočevje nemško, da moramo tudi mi Laščanje postati Kočevjarji. On se gotovo moti. Pa nij mu toliko zameriti. Fladung je nemške barve in bi prav imel, če bi po svojem mnenju moral vse drugo nemško pomaljavati. A to ne pojde še tako lahko, čeravno se bode on še tako trudil. Pred nekoliko leti je mož v zborih prepeval:

Listek.

Prijatelj Lovro.

(Dalje.)

Druzega dne zvečer šla sva jaz in Bodul na shod mladih Hrvatov. Bili smo sosebno veseli. Na splošno zahtevanje Dalmatincev pel nam je sramežljiv filolog, ki se je v našem cehu zval „osečki devec“, Tordinčevo pesem „Gdje ptičice milim glasom pjevaju“ in to jasnim in zvonečim glasom, da je neki šijak zibajoč se od milja vzkliknil: Oh brate ali je to lepo, to je pri mojej duši več vredno, nego turska cigareta! ter me je po tem vzkliku tudi objel. Baš je začel „Uskok Jve“ miroljuben potomek bojaželjnih Senjanov tenkim glasom razlagati važnost senjske železnice na veliko nezadovoljnost navzočnih Rečanov in Kraljevcianov, kar se na jenkrat odpro vrata, in

svečano, polahko, olimpski smehljajoč se vnide Lovro. Pozabivši senjsko železnico zagrmijo vsi „Živio Lovro!“ Samo Žigec dregnil je Mačka, a ta smehljajoč se lopovski gladil si je brado.

— Kletar! zavikne glasom diplomatičnim, „Befsteak!“ Teda, obrne se proti meni, jaz se ženim.

— V resnici?

— Vse je gotovo. Kletar še kislih krastavcev. Za štiri nedelje, nadaljuje meni, bode poroka. Ti mi bodeš drug.

Nič nisem vgovarjal. Kdo bi tudi vgovarjal v takem slučaju? Lovro je bil vesel, rekel bi prismukuen. Nikdar ga nijsem videl tacega. Iznenada skoči, pograbi čašo in začne malo ne drhčočim glasom govor dolg in širok v slavo starih hrvatskih kraljev, o katerih je v ta blaženi čas več vedel, nego stari arcidijakon Toma in hrvatska kronika. Začudil sem se ne malo, no poz-

navajoč njegovo čud, molčal sem rajši. Gredeč domov nij govoril besedice več o ženitbi, tem več v eno mer je peval poluglasno staro slovensko pesen o svetelj Barbari.

Ko sem legel, postavi se Lovro pred mojo posteljo, se vé da pod polhovo kapo, ter mi reče:

— Stavljam ti alternativo, ali si ti blazen, ali pa jaz.

— Jaz si tega baš ne želim, odvrnem mu skoz smeh, bodi ti.

— Bedak, reče, ali sem pri vsem tem vendar pameten, ker se — ženim.

Od onega dne bival je Lovro zmerom redje doma. Zvršivši pismene izpite imel je časa po ves dan biti pri Minki. Dohajal je pozno v noč domov, in čisto netrezen. Hvalil mi je prijaznost Minkinih ljudi, hvalil jim dobro vino, ali sicer nič več. Ne poznavajoč s prva pobilže Minkine čudi, jel sem ugibati, da je ženska od srca, glava

„Hej Slovani!“ Kakor veter žene! Tako je ta gospod. Obrča vse le na svojo stran in po vladnem vetru. Tam doma v Kočevji, osnoval je svojeglavno „Liedertafel“ in po tem ugojil neslogo mej zdavno obstoječo „Kasino und Gesangsverein“ v njeznem mestici Kočevje. Kočevjarji pa, se zdi, da so malo trdoglavni in se ne udajo, trdijo svoje društvo brez Fladunga in njegove podpore in ne da bi v njegovem hotelu „zur Post“ komedijante delali. To ravno nij gospod Fladungu prav po volji bilo; za to je društvu „Casino und Gesangsverein“ glavo odsekal, in na enkrat je bil vodja dr. Böhm v Rudolfovo, dr. Bučar pa iz Rudolfovega v Kočevje prestavljen. Ta prestava se je bila takrat pod „blagim“ Auerspergom tako tiho naredila — čez eno noč — noben nij prej nič vedel. Kar se tiče nas kmetov, smo pri njem v jako slabih rokah. On enkrat kmeta sodi le kot birokrat. Kadar kdo k njemu mora, nerad gre. Imamo ž njim opraviti posebno zarad gozda. Moramo reči, da so meje grofa Auersperga in naše, pomankljivo markirane. Ali Fladung pozna bolj grofove zastopnike, nego nas kmete. Da bi nam pri obravnavah kaj zljajšal, nij govoriti. Grof Auersperg resp. njegovi oblastniki, gozdarji in logarji, imajo lahko stanje, mi kmetje smo reveži. Kdo nam pomaga?!

Iz Gómilškega pri Vranskem 29. jan. [Izv. dop.] Naj svet izve, kakov nemir se godi v Gomilškem po krčmah. Ljudje kolnejo, razbijajo in se tepo zavoljo župnika in brata njegovega, da si pameten človek uže blizu ne upa. Ako bode to še dalje trajalo, smo prisiljeni se na višjo duhovensko gosposko pritožiti. Naj nam preloži, da gresta dva rajši, kakor pa vsi drugi iz fare. Ker pa se tako godi, nij čuda, da se ljudstvo razkačuje. Na pr. poglejmo nazaj na 19. jan. t. l., ko so možje iz grajske vasi šli na fajmoštrovo povelje k velikonočnemu izpraševanju. Tam so naši cerkmoštri pri priliki omenili neresnico župnikovo, katero je on razglasil, namreč, da je monštranca v cerkvi sv. Krištofa zamenjena, ter so tukajšnji občanje slabše blago dobili. To nij res. Dalje je gospod župnik rekel, da kdor rudečih izpovednih listov njemu nazaj ne odraja, tak človek kadar umerje, ne sme na britof pokopan biti. Tedaj bomo morali v Gomilškem tudi imeti fabriko za mrliče žgati. — Ko je pa zarad teh župnikovih neresnic v hišterni

velik hrup nastal, je začel g. župnik može ven goniti. Možje pa na to reko, da ne gredo drugače, ako jih s silo ven suje. Gospod župnik jim pa na to pravi: tega ne bodem storil, samo enkrat sem enega „žuštartja“ v vodo vrget. Ali je utonil ali ne, tega nam nij povedal. K.

Iz Dunaja 30. jan. [Izv. dop.] Ofenheimova pravda čedalje bolj zanimiva postaje, ker osveti kako sta materijalizem in grdo dobičkarstvo vse naše „višje“ kroge v političnem, posebno nemško ustavoverskem, in v socialnem življenji prodrli in vse prejela. Minister v pokoji Giskra je hladnokrvno zagovarjal počenjanje, s katerim se z nič dela ali z lahkim delom „ustanovljevanja“ človek na tuje stroške obogati. Minister Banhans se nij mogel opravičiti, ko sta ga dr. Neuda in Ofenheim obdolžila, da je ravno na tist način bogatil se in ne zaslužene tisočake od železnice in bank prejemal kakor Ofenheim.

Globoko brezumno socialne gnijlosti zija pred nami. To mora imeti tudi politične nasledke. Ministra Banhansa neoprana stvar je naredila globok vtis in javno mnenje uže na tak način svojo sodbo izreka, da se ponavljati ne da. Sedaj uže nihče ne vpraša, ali bo Ofenheim obsojen ali ne, nego vidi se, da je strašno Ofenheimov, če prav manjših, celo na višjih mestih. Gotovo bode ta pravda še zanimive reči na dan spravila. Potem smo pa vendar radovedni, ali je v Avstriji mogoč še dalje — en Banhans na ministerskem stolu! V Rumuniji celo je minister odstopil ker je imel pričati v tej pravdi, a pri nas smo slabše, nego v Rumuniji, vpraša „D. Ztg.“ in prav ima.

Radovedni smo ali bode opozicija v državnem zboru brezobzirno porabila in drastično ustavovercem, ki kakor ptič štruc glave vtikajo v pesek in nečejo dosti slišati o blamaži svojih privržencev, pred oči postavila, kar resultira iz te pravde. Dobro bi pač bilo.

Iz Budim-Pešte 30. jan. [Izv. dop.] Generalna razprava o proračunu se je te dni v našem drž. zboru začela. Baron Sennyey napovedal se je uže v deakovem klubu kot govornik, ter s tem uže vnaprej pozornost na sebe navrnil. Njegov govor pa nij zadovoljil vsestrannemu pričakovanju. Rekši, da se mora deželna uprava zboljšati in cenejša napraviti, rekši, da se mora pri

strošku za vkupno in honvedsko vojsko kolikor naj več mogoče hraniti, s tem nij nič novega rekel. Notranjo praznino svojega govora in manjkost novih idej in novih nazorov hotel je zakriti z izvanjsko sijajno vprav Ciceronjansko govorniško obliko. Pa kaj pomaga zunaj pozlačen oreh če je pa znotraj piškav. S tem govorom je Sennyey nimbus svoje dosedanje politične autoritete sam razpihnul. Povedal je vse, kar je vedel, in svet je izvedel, da nič več in nič boljšega ne ve, nego vedo drugi. Njegova politična zvezda je obledela. Ostrejšje je govoril Ivanij. Njegov govor je bil skoz stvaren, in s stvarnostmi je Ghyezyja hudo v kot uganjal. — Vsi dosednji govorniki se v tem slagajo, da kot glavni pomoček v naši finančni mizeriji zaznamvajo osnivanje samostalne ogerske državne banke. Če bi se tako banka na solidnem temelji osnovati mogla, in če bi se z narejanjem in izdavanjem bankovcev vestno postopalo, ne bi bila ravno v škodo. Vpraša se pa, kako poprej obračunati z dunajsko narodno banko? in od kod dobiti vsaj 200 milijonov srebra in zlata kot hipoteke za papirne bankovce? in kje je poroštvo, da naša vlada v svojih vednih denarnih stiskah ne bode zmirom in zmirom banko molzla, in da na zadnje ne bode nič hipoteke, bankovcev pa kakih 1000 milijonov! Sam bog nas obvaruj take banke.

Imenik volilcev za letošnjo volitev se uže popisuje. Ker sme samo tisti volilec voliti, ki je svoj davek za pretečeno leto do zadnjega krajcarja izplačal, in ker so davkovni zaostanki grozno veliki, bode pri letošnjih volitvah več kot za polovico manj volilcev, nego jih je bilo pri volitvah leta 1872. Izključenje tolike množine volilcev ne deluje po deželi povoljno za vlado, in tudi izid volitev ne bode pravega mnenja naroda kazal.

Hrvatski ban je bil več dni tukaj. Dogovarjal se je z Bittojem glede zadobivenja kraljeve sankcije za tiste zakonske osnove, katere je hrvatski sabor v svojem zasedanju sklenil. Zadevne zakonske osnove gredo namreč skoz naš ministerski svet na prejšnje potrjenje, in naš ministerski svet dene vse, kar iz Hrvatskega pride, na jako tenko sito, kar se ve, da hrvatsko avtonomijo celo iluzorno dela. Dogovori mej banom in Bittojev so morali zelo razporni biti, ker se je uže celo čulo, da hoče Mažuranič demisionirati, če Bitto ne bode popuščal. Mažura-

pametna, da si je nekoliko zreliša, po tem da je osvobodila Lovra. Moj prijatelj je v eno mer delal in delal kombinacije, kako bode sebe in očeta rešil dolga, a ta misel ga je tako obmamila, da je ta bistroumni človek popolnoma oslepil, da je v resnici mislil, da ljubi deklico. Minka in njeni roditelji snubili so me večkrat, naj jih z Lovrom često pohodim. Samo dva ali trikrat odzval sem se povabilu. Nekaj me je od njih odbijalo. Ljudje so živeli dosti povoljno. Oča je bil viši uradnik. Pri Minki nijsem našel niti iskre pravega dekliškega življenja. Ustila se je, da ljubi glasbo, a igrala je vrlo slabo, da ljubi pesništvo, a nič nij o tem razumela; da je goreča domorodka, ali zna se, da se obsede le device često iztikajo domorodstvom, kedar v ničem družem ne morejo biti zanimive. Lovra so ti ljudje na videz božali in mazali, kakor da jim je rojeni sin, ali v resnici so ga držali železnimi

kleščami. In sami si morete misliti, kako mi je bilo pri duši. Nijsem smel govoriti. Starec je večkrat Lovru pokazal državne papirje večje vrednosti, govoril o srečnej bodočnosti. Zvali so ga na kratko „gospod Lovro“. Še več. Enkrat so šli stari na kmete brez Minke, katera da nekaj boleha, Lovro se ve, da nij spremljal roditeljev. Čemu? Zvečer mi je pripovedal, da je bil pri deklici. Nikoga nij bilo doma. Minka, da je plakala, da se stvar zavlači, da nij treba čakati zadnjega izpita, vse, da naj se hitro izvrši. Lovro privoli. To je stare vrlo veselilo. In oni so rekli: Hitro! hitro! Pisali so po krstni list in druge papirje, samo da bode brzo, ker bi drugače deklico ubila tuga. Ta naglost zdela mi se je sumnjiva. Zakaj hote ti ljudje Lovra oženiti preje, nego dobi učiteljsko mesto? Lovro me popraša kacih pisem je treba za ženitev. Povem mu, kacih. Napisal sem mu tudi

prošnjo, da bode oproščen od rednih cerkvenih oglasov. Vse hitro.

Neciga večera šetala sva se Lovro in jaz kraj Veltave.

— Hvala bogu, reče prijatelj, skoro vse je v redu. Kar glava me boli. Bil sem denes pri župniku. Tirajo me. Kaj češ? Kedar deklica želi. In bolje je.

— Ali čemu ta teginja?

— Rekel sem ti, da deklica in roditelji žele.

— Ali je morebiti razlog, zarad katerega se navadno mora poroka hitro vršiti.

— Zaklinjam se ti, da nij.

— Oprosti brate, da te mučim vprašanji. Treba je vse premisliti, kedar se za večeš za vse življenje.

— Hvala ti brate. Še celo drago mi je, da vprašaš. Premislil sem vse. I meni je ta teginja draga, da bodem čem preje na čistem. Znam, da bodo mnogi rekli, Lo-

nič je odšel, da-li in kako se je z Bittojem složil, to je še skrivnost. Naj večji prepirni točki ste baje bili imenovanje novih velikih hrvatskih županov, mej katerimi bi Bitto rad tudi nekoliko Rauchovcev imel, in pa novela k volilnemu redu. Mej našimi in hrvatskimi časopisi je tudi mala vojska. Te vojske nij nobeden drugi provociral, nego naša vlada sama. Naša vlada boče namreč z napadanjem na Hrvate njihove zastopnike v našem drž. zboru na to skloniti, da bi za proračun in za Ghyczyjeve zakonske osnove glasovali. Čudna metoda to! Hrvatski zastopniki se pa za voljo tega preširno in oporno drže, ker vedo, kako važni in morebiti celo odločilni utegnejo njih glasovi biti, in pa zavoljo tega, da zopet oni od svoje strani na Bittoja pritiskajo, češ, ne delaj zakonskim osnovam našega sabora potežkoč! Drug treba drugega, in na zadnje bo izid ta, da bodo za vzdar tega za proračun in za Ghyczyjeve osnove glasovali. —

Naši državoljki boje se jako turških homatij. Boje se jih zavoljo Hrvatov in Srbov, da seti ne bi s časom celo od magjarorszaga ločili. Jugoslovansko vprašanje je tista rana na ogerskem državnem telesu, katero vedno in vedno antiflogistično celijo, pa jo s tem le izcelili ne bodo.

Domače stvari.

— (Costov pogreb) je bil, kakor smo nže zadnjič tikoma pred končanjem uredovanja omeniti mogli, najsijajnejši. Udeležila se ga je vsa ljubljanska inteligencija, župani iz okolice, deputacije čitalnic iz Kranja, Ipave, Kamnika, Postojne z zastavami; nosili so ga kmetski možje — kot narodnega zastopnika ga je nesel narod k zadnjemu počitku —; na glavnem trgu in koder je šel sprevoz, bile so štacune vseh narodnih trgovcev zaprte; črne zastave so vihrale na čitalnici, reduti, deželni hiši itd. Na rakev je bilo položeno črez 30 vencev. Sploh se je tudi pričakovalo, da bode kakov politični in osobni prijatelj pokojnega nadgrobní govor govoril, kar bi se bilo spodobilo, a je izostalo, ne vemo zakaj.

— (Zdravniška sodba o dr. Costovi smrti.) Ker se mnogo o uzrokih dr. Costove nagle smrti ugiblje, se nam opravičeno zdi, da priobčimo, kar so zdrav-

niki pri raztelesenji našli. Razen anaemije so bili možgani normalni, in če se sme iz anatomske snovi možgan na duševne zmožnosti sklepati, bil je Costa res mož velicega mišljenja. Pljuča bila so normalna. Na srcu se je pravi in direktni uzrok njegove smrti našel. Vnela se mu je bila osrčna koža (perikarditis) in zaradi tega vnetja mrtučnost srca. Razen tega bilo je srce tudi hipertrofično, najbrže zaradi velicega duševnega dela (in zaradi tega preveliko razburjevanja), katerega je imel pokojni zadosti. Jetra bila so v prvi stopinji mastilne degeneracije. Vranica nespremenjena. Želodec je kazal močan katar in za pylorom, to je mesto, kjer se želodec v čreva podaljšuje — raka, kateri pa nij bil take velikosti, da bi bil moral tako naglo smrt prouzročiti. — Pravi uzrok nagle smrti je torej vnetje osrčne kože, akoravno bi bil prej morda črez pol leta moral umreti tudi za rakom v želodcu in tudi zaradi bolezní v jetrah.

— (G. dr. Mošć) je prevzel vso advokatsko kancelijo dr. Costovo, ter bode tudi prvi koncipijent pokojnega, g. dr. Papež, tu znan izvrsten jurist vstopil pri dr. Mošću, kateri prevzame tudi drugo kancelijsko osobje dr. Coste.

— (V imenu hrvatske akademije) je poslal dr. Rački iz Zagreba „Slov. Matice“ sožaljski telegram o povodu Costove smrti.

— („Trgovinska zbornica“) se je baje včeraj konstituirala na vladno povelje! Kako rešuje ustavoverna vlada pritožbo, proteste in interpelacije. Mi smo pripravljeni pred porotniki dokazati, da je kranjska trg. zbornica izšla iz volitve, pri kateri so se go-dile goljufije in sleparije.

— (Pevski večer) bode 4. t. m. na „debeli četrtek“ vrestavraciji ljubljanske čitalnice.

— (Učiteljsko društvo za okraje Brežice, Kozje in Sevnica) bo v četrtek 11. februarja popoldne v Rajhenburgu zborovalo.

— (V Brežicah) se dela na to, da bi dobilo to mestice na štirsko-hrvatsko-kranjski meji z okolo 1000 prebivalci spodnjo realgimnazijo. Brežiško okr. glavarstvo meri 103 □ milj in šteje 46.000 stanovnikov, blizu 7000 za šolo godnih otrok in sedaj

29 ljudskih šol, katere obiskuje nad 5000 otrok, a je še vedno brez vsake srednje šole, da še mestjanske šole nema nobene. Želja zasavskih in obsoteljskih Štajercev po srednji šoli v Brežicah postaje vedno večja in so z ozirom na gori citirane date prav opravičene.

— (Slovensko-nemški slovar.) Slovstveni in vzajemni časnik „Slavjan“ piše v prvi svoji številki t. l. sledečo kritiko: „Uže pred 24. leti je tiskom izdal daleko po Slaviji znani učeni jezikoslovec Anton Janežič svoj slov.- nemški slovar, delo dolgoga i težavnoga truda. Pervi natis se je razprodal uže pred nekajimi leti i neprestano je ješčé se popraševalo i popitovalo po njem Slovenski jezik se je od poslednih let za čudo popolnil, izobrazil i obogatil, zato je gospod Julij plem. Kleinmayr, učitelj slovenščine na gimnaziji celovškeje slovar skerbno pregledal, potrebno popravil i v mnogom pomnožil s svojo vlastno zbirko; onda se je poslužil nemale zbirke g. J. Šubica i je marljivo zbiral slovar iz spisov i knjig novejih spisovateljev slovenskih, kakor so gg. profesorji Erjavec, Jesenko, J. Marn, Ogrinec, Stare, Tušek, Zajec i ješčé drugi. Pomagali so mu i nekateri izobrazovani celovski Slavjani. Slovarju so priložene i pomnožene zbirke imen krstnih, zgodovinskih, mitologičnih i krajevnih. Na koncu je pridjal gosp. J. pl. Kleinmayr ješčé imenik glavnjih spisavateljev slovenskih od leta 1550. do 1874. i poslednjič azbuko latinsko i cerkveno. Janežič je slovar uže izvirno sestavil izvrstno, ozirajoč se neprestano i na ostala slavjanska narečja, toliko izvrstnejše je ta slovar sada, kada ga je gosp. J. pl. Kleinmayr popravil i pomnožil tako, da se može slovar po pravici priporočati ne samo slovenskim učiteljem, uradnikom, častnikom, trgovcem i dijakom, nego i ostalim Slavjanom, kateri žele bližej se seznaniti z ilirsko-slovenskim narečjem.“

Očitna pohvala in zahvala.

Naš doktor gosp. Pavel Varaun, je vse revne učence naše šole, ki jih gotovo veliko število štejemo, obdaroval z vsem šolskim orodjem. Naj bode izgled drugim. Podpisani krajni šolski svet v imenu tistega in v imenu revnih otročičev izreka mu najgorečnejšo zahvalo.

Krajni šolski svet v Škocijanu
29. jan. 1875.

Janez Povše,
predsednikov namestnik.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odrasčenih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svētnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

vro se je oženil z mošujicem svoje žene. Naj reko, srce mi govori drugače. Ako iščem nekoliko denarja, je to zaradi mojega očeta, zaradi moje svobode, da se otresem brige. Upniki so ščipavci, muče človeka do smrti, ne moreš spati, ne moreš delati. Bodi potem učenjak. Na zdravje.

Jaz se držim Horacijevih besed: „Utilia dulci! Korist in slast!“ Kdo mi more za to kaj očitati? Praktičen razum, ako imaš poleg tudi srce, nij greh. Deklica dobi 6000 goldinarjev v državnih papirjih. Pet sto namenil sem očetu, pet potrebujem jih jaz za upnike, a ostalo bode dobra pripomoč, da morem živeti brez brige, ker hočem delati, mnogo delati.

— Šest tisoč dobi deklica? Kdo ti je to rekel?

— Ali, bog naj te vidi, oča, še predno sem jo zasnubil.

— Predi? A potem?

— O tem nijsmo nič več govorili.

— Nič?

— Ali čemu? Za to bode časa tudi po poroki.

— Lovro, oprosti mi! Težko mi je govoriti, ali moram. Govorim ti kakor brat bratu, ker bolje je čuvati hišo od ognja, kakor gasiti jo, kedar gori.

— Govori jasno! Ne razumejem te.

— Je-li starec prav tebi obečal 6000 goldinarjev?

— To je, naravnost baš nij. Samo rekel je, kedar bi se enkrat Minka možila, dobila bi po priliki toliko in toliko.

— A kaj, da starec ne more Minki toliko dati?

— Ne bedari. Kajti videl sem denarje na svoje oči.

— V njegovih rokah. Minkin oča ima več dece, ima šestero dece, a kolikor sem izvedel od drugih ljudi, ne vé se nič o njegovem bogatstvu.

(Dalje prih.)

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.
 Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.
 Revalesciere Du Barry v mnogih slučajih na-
 gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in
 grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d.
 pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v
 skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih
 in mehurji, trganju v mehurji i. t. d. — Najbolje in
 in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-
 nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu.
 (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen
 mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
 Vaša izvrstna Revalesciere je ozdravila večletne
 i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja,
 bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé
 vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.
 James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.
 Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.
 Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.
 Ponavljam izrekan gledé Revalesciere du Barry
 vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.
 Spričevalo št. 76.921.
 Obergimperm, (Badensko), 22. aprila 1872.
 Moj pacient, ki je že bolehal 8 tednov za straš-
 nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij
 mogel, je vsled rabe Vaše Revalesciere du Barry po-
 polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
 Montona, Istra.
 Učinki Revalesciere du Barry so izvrstni.
 Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.
 St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor
 medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v
 „Berliner Klinische Wochenschrift“ od
 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdra-
 vila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Ara-
 bica“ (Revalesciere). Dete je v 4. mesecu vedno več
 in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila
 nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesciere ga je
 ozdravila popolnoma v 6 tednih.“

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem
 let, na nespianji, treslici na vseh udih, shujšanji in
 hipohondriji.
 St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf,
 na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.
 St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrb-
 nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji
 dušnika, omotici i tišanji v prsih.
 St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, sluša-
 telja višje javne trgovinske akademije dunajske, na
 skoro breznačejni prsni bolečini in pretresu čutnic.
 St. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre-
 bavljivi, nespianji in hujšanji.
 St. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na
 rokah in nogah i. t. d.

Revalesciere je 4krat tečnejša, nego meso, ter
 se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na
 ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.
 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-
 tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.
 — Revalesciere-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr.
 in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu
 in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.
 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta
 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.
 — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-
 naji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed

Mahr, v Gradci bratje Oberanzmeyer, v Ins-
 bruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birn-
 bacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru
 M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v
 Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer-
 novcih pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Da-
 vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanz-
 meyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu
 lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaž-
 dinu pri lekarju dr. A. Halterju, saker v vsi
 mestih pri dobrih lekarjih in specializiranih trgovcih
 tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštini
 pakaznicah ali povzetjih

Izurjen pisar,

ki je trezen in slovenskega in nemškega
 jezika popolnem zmožen, dobi pri advokatu
 dr. Srebre-tu v Bréžicah (Ranu) takoj
 službo. (31—2)

Za zamašenje otlih zob

nij nobeno sredstvo prospešnejše in boljše,
 nego **zobna plomba** od c. k. dvornega
 zobnega zdravnika dr. J. G. Poppa na Dunaji,
 v mestu, Bognerstrasse št. 2, katero si more
 vsaka osoba sama prav lahko in brezbolešno
 deti v otli zob, ki se potem trdo sprime z
 ostalimi škrbinjami in zobnim mesom, zob pred
 daljšim drobljenjem varuje in lajša bolečino.

Anatherin — voda za usta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega
 zdravnika na Dunaji, v mestu, Bognerstrasse
 št. 2, je najizvrstnejše sredstvo pri revmatič-
 nemu zobobolu, pri vnetjih, oteklinah in pri
 gnojenji zobnega mesa, zobni kamen oluši,
 ter zabrani njegovo razširjanje, okrepi zobno
 meso pri zobeh, ki se majje, očisti zobé in
 zobno meso vsih škodljivih tvarin, us. am pak
 podeli prijetno čvrstost, ter odstrani z njih
 neprijetno sapo uže po kratkej rabi.

Anatherin — zobna pasta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega
 zdravnika na Dunaji.

Ta priprava ohrani čvrstost in čistoto
 dihanja, vrhu tega podeli zobém belo-leskečo
 barvo, ohrani, da se ne pohabijo in okrepi
 zobno meso.

Dr. J. G. Poppov

rastlinski zobni prah.

Zobé očisti tako, ako se rabi vsaki den,
 da ne odpravi samo običajno sitni zobni ka-
 men, nego tudi zobna glazura dobiva vedno
 večjo belinjo in nježnost. (354—4)

V zalogi je v Ljubljani: pri Petri-
 čiču in Pirkerju, Jos. Karingerju,
 Ant. Krisperju, Eduard Mahrju, F. M.
 Schmittu, E. Biršicu, v lekarni; dalje v
 vseh lekarnah, parfumerijskih in galanterijskih
 zalogah na Kranjskem.

Opekarnice mojster,

zanesljiv, z kavejjo, se najame k izdelovanju blizu
 80.000 zidovnih, in blizu 40.000 strešnih opek, ki se
 imajo ožgati v poljskih pečeh. Velikost zidovnih
 opek je 10" dolgosti, 5" širokosti in 2 1/2" debe-
 losti; strešne opeke naj bodo 7" široke in 12" dolge
 a 1 1/2" debele. Prošnje v nemškem jeziku naj se
 blagovolijo poslati kneževskemu oskrbnikstvu
 posestva Šneperk, pošta Stari trg pri Rakeku
 na Kranjskem. (33—1)

Okrožnica.

Ker smo sledeče specialitete po prav
 nizke ceni nakupili, je tedaj moremo tudi le po
 prav nizke ceni (192—15)

razprodavati.

S posebnim spoštovanjem

Dunajsko tisko-tovarniška za-
 loga na katun,
 Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3.

Cenik:

1 tucat batistnih rutic otroških z barvenim okra-
jem 85 kr. | 1 tucat batistnih rutic dekliskih z barvenim okra-
jem in obrobljeno gl. 1. | 1 tucat batistnih rutic damskih z barvenim okra-
jem in obrobljeno gl. 1.30. | 1 tucat jaconet-rutic damskih z barvenim okrajem
gl. 1.60. | 1 tucat žepnih rutic za gospode z barvenim okra-
jem in obrobljeno gl. 2.50. Ravno isti prve sorte
in elegantni gl. 3. | 1 jedina damska rutica prve sorte batist-clair z
različnimi monogrami črk, (všito ročno delo)
80 kr. | 1 tucat belo-platnenih rutic gl. 2. | 1 tucat angleško-zdravilnih frotirnih rutic gl. 3,
pripravljene in bolje, nego goba. | 1 tucat angl. piqué-obrisalov gl. 5. | 1 tucat turšk. kopelnih obrisalov gl. 9. | 1 par (2) piqué-odej na posteljo, z raznovrstnimi
podobami in barvami gl. 6. | 1 koberec pisane barve in strižnega blaga za pred-
posteljo gl. 2.50. | 1 koberec za predposteljo, večji gl. 3.50. | 1 svilnata ruta damska za okolo vratu gl. 1. | 1 svilnata ruta damska večji in iz elegantne robe
gl. 1.50. | 1 berol. voln. vratna ruta za gospode gl. 1. | 1 berol. voln. vratna ruta iz elegantne robe gl. 1.50. | 1 sviln. vratna ruta za gospode gl. 2. | 1 sviln. vratna ruta iz elegantne robe gl. 3—4. | 1 garnitura mizne naprave (pri obedu) za 6 oseb
gl. 4.50. | 1 garnitura mizne naprave za 12 oseb gl. 9. |
|---|--|---|---|--|--|-------------------------------------|---|--------------------------------------|--|---|--|--|--|--|--|--|--|---|--|---|

Na posebno zahtevanje razpošiljamo tudi
 popolni cenik zaloge naše, dalje zagotavljamo, da
 pošiljamo le dobro blago, ter končno iskreno pri-
 poročamo našo firmo in závod.

**Wiener Cattun-
 Druck-Fabriks-Niederlage,
 Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3,
 za cerkvijsko, naprotil zakristije.**
 Ta cenik naj se blagovolji shraniti, ker se le
 redko priobčuje.

Stanovanje

na dunajski cesti s tremi sobami in kuhinjo, se želi
 precej oddati. Več pri
 opravištvu „Slov. Naroda.“

V najem

se da o svetem Jurji krčma s pro-
 dajalnico in vse zraven potrebne
 reči, tudi nekaj njiv. Vse na prav pri-
 jetnem in dobrem kraju poleg farne
 cerkve in sodnije na Dolenjskem.

Natančneje pove iz prijaznosti
 opravištvu „Slov. Naroda.“ (19—6)

Učiteljska služba.

Na enorazrednej delavski šoli v trgu Steyeregg
 je od 1. aprila t. l. izpraznjena učiteljska služba z
 letno plačo 600 gold., prostim stanovanjem in kurjavo.
 Pri vsečem službovanji se povzbuje učitelju
 petkratni kvinkvencalni pridavek po 60 gold.

Zahteva se znanje slovenskega jezika in začasno
 neoženjeni stan. (28—2)

Prosilci za to službo naj vpošljejo svoja spri-
 čevala s dotičnimi prilogami gledé zmožnosti o uči-
 teljskem poklicu, do 1. marecja t. l. rudniškemu
 ravnateljstvu Wies, pošta Wies na Štirskem, ter se
 ob enem pripominja, da se za to službo mogó ogla-
 sati tudi podučitelji, ako imajo zrelostni izpit učiteljski.

Za bolnike, ki boleha jo na pljučah, srčnih in
 živčnih boleznih jako važno.

Libigov Kumi-izleček.

Prosim Vas, da mi pošljete 36
 flaconov Vašega Kumi-izlečka kar
 najprej mogoče, ker se je zdravje
 pri mojej hčeri očitno prav
 dobro premenilo in to po devet-
 dnevnjej rabi, ker hočemo to ozdrav-
 ljenje še nadaljevati. Splošno vsaki
 dan, posebno zvečeri nastajoče
 oslabeenje je popolnoma zgi-
 nilo, ter bolnica očitno uže
 bolje izgleda.

Jos. Eisenkolb,
 nadučitelj.

Ker se je Vaš mnogočislani
 izleček tudi pri meni po 3 kratnej
 rabi omenjenih flaconov izkazal,
 kot izvrstno zdravilo, prosim tedaj
 še o pošiljatev, (se pošilja).

Katinka Stude.

Vsled poskusa teh štirih fla-
 conov morem le toliko omeniti, da
 je kašelj nekoliko uže prestal,
 lagje dalje tudi sopen in čutim
 tudi večje nagnenje k spa-
 nji vsled Vašega trjenja itd.

H. Müller.

Knjžica or. Weila o tem predmetu brezplačno ali franco.

Cena enega flacona, oziroma zavijte velja 1 gld. a. v., obale ali zaboji
 ne manje, nego 4 flaconov pošilja

Glavna zaloga Libigovega Kumi-izlečka,
 Berolin, Friedrich-Strasse 196.

Znesek naj se pri naročenji takoj blagovolji vposlati, ker za Avstro-
 Ogersko ne pošiljamo poštini povzetjem.

NB. Zdravniki našega závoda so vsaki hip pripravljeni, po upo-
 slanej zdravstvenej preiskavi dotičnim bolnikom zdravniško nasvetovati,
 ne gledé na kakovo nagrado. (314—7)

V prosep občinstva samega smo pripravljene, dobro znanim firmam
 izročiti razprodajo.